

Sv. Vavrinec Justiniani

Plinio de Oliveira

6. septembra 2020 ✝ ***Svätec týždňa***

Životopisné dáta:

Vavrinec sa narodil v slávnej benátskej rodine Justiniánovcov (Giustiniani) a ešte ako dieťa sa vyznačoval mimoriadnou vážnosťou svojho charakteru.

Jeho zbožnosť vyvolávala obdiv a úctu.

V 19-tich rokoch mal víziu, v ktorej ho Večná múdrosť vyzvala, aby sa s ňou zjednotil. Vstúpil do rehole augustiniánov, do rádu rehoľných kanonikov sv. Juraja na ostrove Alga, ktorý je vzdialený jednu míľu od Benátok. Bol známy obrovskou prísnosťou a odriekaním. Chodil žobrať almužny na jedlo pre svojich spolubratov a namiesto milodarov sa mu neraz štedro dostalo sarkastických poznámok. Vždy za ne ďakoval Bohu.

Krátko po vysvätení bol zvolený za generála svojho rádu. Reformoval ho tak dôkladne, že sa považuje za jeho druhého zakladateľa. V roku 1433 bol menovaný Benátskym biskupom. Pokúsil sa túto hodnosť odmietnuť, ale pápež Eugen IV. ho prinútil prijať ju. Dohodol mier, alebo aspoň prímerie, v rôznych štátnych sporoch, založil 15 nových kláštorov a mnoho nových farností, v ktorých sa osobitne staral o presnosť a krásu božskej liturgie.

V roku 1450 bol zvolený za benátskeho patriarchu. Cirkevná reforma, ktorú uskutočnil v Benátkach, sa právom považuje za obdobu toho, čo sv. Karol Boromejský urobil v Miláne po Tridentskom koncile. Jeho knihy a kázania hlásajú veľkú úctu k umučeniu nášho Pána. 8. januára 1455 zomrel. V roku 1524 ho blahorečil Klement VII. a v roku 1690 ho kanonizoval Alexander VIII. Jeho sviatok bol ustanovený na 5. septembra, v deň jeho biskupskej vysviacky.

Komentár prof. Plinia:

V prvom rade, je zaujímavé, že sa sv. Vavrinec už od malička vyznačoval hlbokou vážnosťou a že jeho zbožnosť vyvolávala obdiv a úctu. Každý, kto ho videl, bol ohromený jeho vážnosťou. Takto by to malo byť. Podľa sentimentálnej zbožnosti, ktorá prenikla do Cirkvi v 18. a 19. storočí, by všetci svätí mali byť priateľskí, nežní a jemní. St. Vavrinec bol od malička iný. To je vynikajúce! Nepopieram, že zbožnosť občas môže vyvolať jemnosť, ale považovať jemnosť za principiálny znak svätosti je absurdné. Podľa vyššie uvedeného jeho zbožnosť vyvolávala obdiv a úctu. Toto sú skutočné vlastnosti svätosti, pretože Boh vždy vyvoláva úctu a obdiv a svätý je človek, ktorý žije s Bohom.

Sentimentálny spôsob opisovania charakteru svätých, je jednostranný a deformuje duše. Tomuto sentimentalizmu by sa malo vyhnúť a dobrým kritériom, ako rozlíšiť či máme pred sebou objektívny opis svätého, je zistiť, či vyvolával obdiv a rešpekt.

Po druhé, keď bol veľmi mladý, vstúpil do rádu, ktorý bol skorumpovaný a považovaný za hanebný. Bol zvolený za jeho predstaveného a zreformoval ho do tej miery, že sa považuje za jeho druhého zakladateľa. To znamená, že ten rád už bol taký skazený, že potreboval celkovú reformu a bol znovuzrodený rukami tohto svätca. Nebol však prehnutý natoľko, aby si nezvolil za predstaveného svätca a nepoveril ho svojou reformou. Aký rád si dnes zvolí svätého, aby ho zreformoval?

Po tretie, v roku 1433, asi 100 rokov pred výbuchom protestantizmu, sa už Cirkev topila vo veľkej kríze – už v nej burácala revolúcia. Humanistická mentalita všade propagovala pýchu a zmyselnosť a pripravovala cestu na prijatie zlých myšlienok protestantizmu. Svätý Vavrinec Justiniani reformoval svoj rád a namiesto prenasledovania a pohrdania bol menovaný Benátskym patriarchom. Aj tu vidíte rozdiel medzi vtedajšou fázou revolúcie a úrovňou, ktorú dosiahla v našich dňoch.

V tých časoch bol svätý Vavrinec Justiniani benátsky patriarcha a sv. Karol Borromejský milánsky arcibiskup; na ich mieste dnes boli v Benátkach Angelo Roncalli a v Miláne Giovanni Baptista Montini. Prví dvaja svätí žili svoj život v predvečer Tridentského koncilu a počas jeho uskutočňovania. To znamená, že sa usilovali pomôcť Cirkvi, aby odolala náporu protestantizmu a revolúcie. Druhí dvaja progresivistickí kardináli (ktorí sa stali pápežmi) pripravili Cirkev pre II. Vatikánsky koncil, ktorý otvoril dvere nielen protestantizmu, ale aj všetkým herézam syntetizovaným v modernizme. V čase sv. Vavrinca už bolo veľa ľudí revolučne naladených, ale boli si vedomí skazenosti a vyberali si svätých, aby ich zreformovali. V dnešnej dobe ľudia stratili predstavu o dobre a zle, a v skutočnosti si myslia, že títo pokrokoví kardináli boli dobrí. Medzi týmito dvoma krokmi revolúcie je obrovský morálny rozdiel.

Modlime sa ku Vavrincovi Justinianimu, aby nám dodal vážnosť, aby sme úspešne čelili revolúcii v Cirkvi a aby nám pomohli ju obnoviť, tak ako to urobil vo svojom ráde a v arcidiecéze v Benátkach.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-vavrinec-justiniani-5-september/>